

Στα πλαίσια του μαθήματος της λογοτεχνίας της Γ τάξης ζητήθηκε από τους μαθητές του τμήματος Γ2 να δώσουν μια διαφορετική εκδοχή για το τέλος του ποιήματος που να απαλείφει το βίαιο και αποτρόπαιο χαρακτήρα της ανθρωποθυσίας. Το παρακάτω κείμενο μας το έφερε στην τάξη η μαθήτρια Δήμητρα Λίβα και το μοιραζόμαστε μαζί σας γιατί μας άρεσε!

Του γιοφυριού της Άρτας (άλλη εκδοχή)

Και το πουλί ξανάφανε κι άλλη κουβέντα φέρνει.

«Τράβα καλέ τον άλυσσο, τράβα την αλυσίδα

Να βγει του πρωτομάστορα η όμορφη γυναίκα.

Τρεις αδερφάδες ήτανε και μόνο μια έχει μείνει

Η μια έχτισε το Δούναβη κι άλλη τον Ευφράτη

Και τούτη η πιο στερνότερη ας μείνει να λυπάται

Και το γιοφύρι θα σταθεί ποτέ δε θα λυγίσει

Αφού ο πρωτομάστορας στο χρέος του εστάθη».